

வேந்தரும் வேளிரும் *Venthar and velir*

முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் | Dr.S.Kanmani Ganesan

Retired Principal & HOD in Tamil, Sri kaliswari college, Sivakasi in Tamilnad. India. E mail:

kanmanitamilsk@gmail.com

ஆய்வுச்சாரம்

தொகையிலக்கியக் காலத்தில் வேந்தர்க்கும் வேளிர்க்கும் இடையில் நிலவிய உறவைப் பற்றி ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். தொகையிலக்கியத்தில் இடம்பெறும் தமிழகத்து வரலாறு இன்னும் துல்லியமாக வரையப்பட வேண்டும். சேரர் வரலாற்றைக் கூறும் பதிற்றுப்பத்துச் செய்திகள் முதலிலைத் தரவுகளாக, பிற தொகையிலக்கியப் பாடல்கள், பதிப்பாசிரியர், உரையாசிரியர், ஆய்வாளர் கருத்துகள் ஆகியன துணைநிலைத் தரவுகளாம். இவ்வரலாற்றியல் ஆய்வின் மூலம் தொகையிலக்கியக் கால வேளிர் தம் ஆட்சி அதிகாரத்தை எவ்வாறு படிப்படியாக வேந்தரிடம் இழந்து அடங்கினர் என்பது பற்றித் தெளிவடையலாம்.

Abstract

The aim of this article is to study the relationship prevailed between the *venthar* and *velir* during the period of anthologies. A clear picture of the history of Tamilnad depicted in the anthologies is yet to be drawn. *Pathirruppaththu* which talks about the history of the Chera kings serves as the primary data source. The other anthologies, views of the editors, commentators and researchers serve as the secondary data. The historical approach proves that the age of anthologies was the transitional period when the liberty of *velir* to rule the people was challenged by *venthar* and how *velir* yielded to the *venthar*.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): வேந்தர், வேளிர், கோட்டை, நெல்வேளாண்மை, எயில், எரியூட்டல், *Venthar*, *velir*, *kottai*, *eyil*, paddy cultivation, firing projects.

முன்னுரை

வேந்தர்க்கும், வேளிர்க்கும் இடையிலிருந்த உறவின் தன்மையைத் தெளிவுறுத்துவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். பதிற்றுப்பத்து முதன்மை ஆதாரமாம். பிற தொகைநூற் செய்திகள், பதிப்பாளர் உரையாசிரியர் ஆய்வாளர் கருத்துகள் ஆகியன துணைமை ஆதாரங்களாம். வரலாற்றியல் கோணத்தில் வேந்தர், வேளிர் இடையில் இருந்த வேறுபாடுகள் விளக்கம் பெறுகின்றன.

விளிக்கும் முறை

'வேந்தர்' என்பது அவர்க்கே உரிய விளிமுறை ஆகும். வேளிர் 'மன்னர்' எனப்படுவர். இருவரும் மக்களை ஆட்சி செய்ததால் 'அரசர்' என்பது இருவர்க்கும் பொதுவான பெயராகும்.

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைச் 'சேரலர் வேந்தே' என அழைக்கிறது பதிற்.38. 'உலகத்து வேந்தர் பலர் உளர்; அவருள் முதல்வன் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன்' என பதிற்.64 போற்றுகிறது. பதிற்.42, 76, 88ம் பாடல்கள் வேளிரை 'மன்னர்' என விதந்து உரைக்கின்றன. 'இமயமுதல் குமரிவரை ஆளும் அரசர் நாடுகளின் கவினழித்து வெற்றி பெற்றான்' எனச் சேரனைப் பதிற்.43 பாடுகிறது. 'நாடு' நன்செய் நிலத்தைக் குறிக்கும். சிலப்பதிகார நாடுகாண் காதை நன்செய் நிலத்தையே வருணிக்கிறது. ஆதலால் இங்கே சுட்டப்படும் அரசர் நன்செய்யில் வேளாண்மை செய்த வேளிர் ஆவர். பதிற்.12, 41, 44, 47ம் பாடல்கள் ஆட்சி செய்தோரைப் பொதுவாக அரசர் என்கின்றன. கோலூர் கிழார் சேர பாண்டிய சோழரைப் புறம்.45ல் 'வேந்தர்' என்கிறார்.

வேந்தர் மாலை

வேளிர் குறிப்பிட்ட மாலை சூடி இருந்ததாகத் தகவல் இல்லை. வேந்தர் அவரவர்க்கு உரிய அடையாள மாலை சூடி இருந்தனர்.

'இரும்பனம் புடையல் ஈகை வான்கழல்' எனப் பரணர் செங்குட்டுவனைப் பதிற்.42ல் புகழ்கிறார். ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன், 'இரும்பனம் புடையலொடு' காட்சி அளிப்பதை பதிற்.57 பாடுகிறது. செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் பனம்பூவும் சுனைமலரும் சூடியதைப் பதிற்.70 பாடுகிறது. புறம்.45 சேர பாண்டிய சோழர் சூடிய அடையாள மாலைகளை முறையே பனம்பூ, வேம்பு, ஆர் என வரிசைப்படுத்துகிறது.

வேந்தரின் கோட்டையும் வேளிரின் எயிலும்

வேந்தர் அகழி அல்லது காவற்காடு அல்லது இரண்டும் சூழ்ந்த கோட்டை கட்டி ஆண்டனர். வேளிர் தம் மாளிகையைச் சுற்றிய மதில் சுவர் மட்டுமே ஓரெயிலாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர்.

வஞ்சியில் காவற்காட்டுடன் இருந்த சேரரின் கோட்டை அம்பு எய்யும் பொறியுடன்; அகன்ற வாயிலும், முதலைகள் மிக்க ஆழ்ந்த அகழியும், வளைந்துயர்ந்த மதிலும் கொண்டு எதிரிகளின் போர்முயற்சி அழியும்படித் தடுக்கக் கூடியது எனப் பதிற்.53 வருணிக்கிறது. மதுரைக்காஞ்சி பாண்டியன் தலைநகராகிய மதுரையைச் சூழ்ந்து இருந்த உயர்ந்த நிலைகள், வலிமையான கதவுகள், அகன்ற வாயில்கள், மாடங்கள், இயந்திரப் படைகள் பொருத்திய கொத்தளங்கள் அனைத்தும் பொருந்திய கோட்டை, அகழி ஆகியன பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறது (அடி 351-356).

வேளிர் 'மண்புனை இஞ்சி மதில்' உடையவர் என்ற கருத்தைப் பதிற்.58ல் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனின் வீரரது வஞ்சினம் தாங்கி நிற்கிறது. வேளிர் மாளிகையைச் சூழ்ந்து இருந்த இஞ்சி; அகழி, கொத்தளம், காவற்காடு ஏதுமற்ற எயில் ஆகும். புறம்.338 கடலில் மிதக்கும் கப்பலைப் போல நெடுவேள் ஆதனது எயிலுடைய மனை கழனிகளுக்கு நடுவே தோற்றமளித்தது என்கிறது. அம்மாளிகையைச் சுற்றி அகழியோ காவற்காடோ இல்லை என்பது வெளிப்படை. எயிலில் கொத்தளம் இல்லை என்பதைப் புறம்.354ம் அறிவிக்கிறது. போர் நடந்தபோது பருந்து உயிர்த்து மதிலில் அமர்ந்திருக்க; வேளிருக்காகப் போர் செய்வோர் பகைவர்க்கு மயக்கம் தரும் பாதைகளில் தாம் எதிரிகளை மடக்கினர். கொத்தளம் இல்லாமையே தெருக்களில் போர் செய்யக் காரணம் ஆனது. அகம்.373 திண்ணிய கதவுடைய வாயிலும் சுற்றுச்சுவரும் ஆகிய ஓரெயில் மாளிகையில் வேளிர் வதிந்ததை; 'வேந்தர் ஒருங்கு அகப்படுத்த முரவுவாய் ஞாயில் ஓரெயில் மன்னன்' என்கிறது.

வேந்தர் நிலைப்படையும் வேளிர் பணியாளர் படையும்

வேந்தர் தேர், யானை, குதிரை, காலாட்படைகளை நிரந்தரமாக வைத்துப் பராமரித்தனர். வேளிர் தம் வயல்களில் பணி செய்தவரையே தேவைக்கேற்பப் போருக்கும் பயன்படுத்தினர்.

பதிற்.69 மலை போன்ற யானையின் மேல் உயர்த்திய வெற்றிக்கொடி, வாள்வீரர், வேல்வீரர், குதிரைமறவர் எல்லாரும் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனிடம் இருந்தனர் என்கிறது. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச் சேரலது தூசிப்படை முன்னேற; யானை காவல்மரத்தில் கட்டப்பட; நீர்த்துறை பாழாகியது என்கிறது பதிற்.33. ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனிடம் கொடி அசையும் யானைப்படை, மணி ஓலிக்கும் தேர்ப்படை; வாள் கேடயத்துடன் காலாட்படை அனைத்தும் இருந்தன என்கிறது பதிற்.52. வேந்தரின் நாற்படை பற்றிப் புறம்.351ம் கூறுகிறது. நிலையான சேனையுடையவர் வேந்தர் என ஐங்.451 புகழ்கிறது.

வேளிர்க்குப் பணியாளரே வீரராகவும் போரிட்டனர் என்பது புறப்பாடல்களில் வெளிப்படும் செய்தி ஆகும். புறம்.353ல் மன்னன் தனது வில்லாற்றல் மிக்க ஏவலர்க்குத் தன் வேளாண்மைப் பயனாகிய நெற்குவியலில் இருந்து படியளந்தான் என்றிருப்பதால் வேளிர் பணியாளரே போர்த்தொழிலும் செய்தனர் எனல் உறுதி.

வேந்தரின் சின்னம் எழுதிய கொடியும் வேளிர் நாட்கொடியும்

வேந்தரின் கொடியில் சின்னம் எழுதி இருந்தது. வேளிர் சிறப்பான நாட்களில் மட்டும் ஏற்றிய கொடியில் சின்னம் இல்லை

செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைப் பாடும் கபிலர் 'வில்லோர் மெய்ம்மறை' எனப் புகழ்வது வில் சின்னத்தை உடைய சேரகுலத்தின் பெருமைகள் ஒருங்குடையவன் என்பதாம். ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை 'வில்வீரராகிய சான்றோர்க்கு மெய்புகு கருவி அனையன்' எனக் கூறுவதில் பொருள் தெளிவடையவில்லை (பதிற். ப.307, பா.65) .

வேளிர் கொடியில் சின்னம் இருந்த ஆதாரம் இல்லை; சிறப்பான நாட்களில் மட்டும் ஏற்றப்பட்டதால் 'நாட்கொடி' என்று பெயர் பெற்றது. புறம்.341 சித்திரிக்கும் 'அரைமண் இஞ்சி நாட்கொடி நுடங்கும்... மென்புல வைப்பு' மண்ணாலான சுற்றுச்சுவரில் சிறப்பான நாளைக் கருதி ஏற்றப்பட்டிருந்த கொடி நுடங்கும் வேளிர் நீர் நிறைந்த நன்செய் பற்றிப் பேசுகிறது. வேந்தரின் கொடியில் சின்னம் வரைந்து இருந்தமையைப் புறம்.38; 'விரவுருவின் கொடிநுடங்கும் வியன்தானை விறல்வேந்தே' என விதந்து ஓதுகிறது. இவ்வடி இருவரது கொடிகட்கும் இடையிலிருந்த வேறுபாட்டை அறிவிக்கிறது.

உ.வே.சாமிநாதையர் தன் புறநானூற்றுப் பதிப்பில் (புறம்.ப.137-140) வேந்தரின் குடை, அரண்மனை, அடையாள மாலை பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. அத்துடன் வேளிரை உழுவித்தவர் என்று வேறு பிரித்தும் உரைக்கிறார் (மேற்.ப.68).

வேந்தர் வேளிர் மணச்சிக்கல்

தம் மகளை வேந்தர் பெண்கேட்டு வருங்கால் வேளிர் எதிர்த்துப் போராடிய நிகழ்வுகள் மகட்பாற்காஞ்சிப் பாடல்களாக உருப்பெற்றன. வேளிர் வயல்களுக்கு எரியூட்டித் தம் ஆட்சிப் பரப்பை விரித்து, அவர்களைத் தலையெடுக்க ஓட்டாது அழித்து வேந்தர் தம் மேன்மையை நிலைநாட்டினர்.

இமயவரம்பன் பகைவேளிரை அழித்த பாங்கைப் பதிற்13, 15, 19ம் பாக்கள் விரிக்கின்றன. பரணரின் புறம்.343 பெண்ணுக்காகப் போர்க்குத் தயாரான வேந்தனால் மன்னனின் வயல்கூழ்ந்த ஊர் கவினழியப் போகிறதெனப் பதறுகிறது. இவர் செங்குட்டுவனைப் பதிற்.5ம் பத்தில் பாடியவர். இங்கு, பெண் கேட்ட வேந்தன் யாரென்ற குறிப்பு இல்லையெனினும்; பரணர் காலத்து அரசியல் நிகழ்வு குறிப்பிடத் தக்கதாகிறது. முசிறிக்கு ஈடான பரிசம் கொடுக்கத் தயாராகிறான் என்பதால் பெண்கேட்டவன் சேரனாக இருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

யானையோடு சூழ்ந்த வேந்தர்க்கு; மகளைத் தர மறுத்த மன்னனைக் கபிலர் புறம்.337ல் பாடுகிறார். இவர் பதிற்.7ம் பத்தில் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைப் பாடியவர். இங்கு பெண்கேட்டவன் சேரன் என்று முடிபு சொல்ல இயலாது எனினும்; கபிலரே பாடியிருப்பதால் அவரது காலத்து வேந்தர், வேளிர் இடையிலிருந்த சிக்கல் தெளிவாகிறது.

புறம்.342ல் தண்பணை மன்னன் வேந்தனுக்கு மகளைத் தர மறுத்ததை அரிசில்கிழார் பாடுகிறார். இவர் பதிற்.8ம்பத்தில் பெருஞ்சேரலாதனைப் பாடியவர். இங்கு, பெண் கேட்டவன் பெருஞ்சேரலாதன் என முடிபு கூற முடியாதெனினும் பாடியவர் அரிசில்கிழாரே ஆதலால்; அவரது காலத்து அரசியல் சூழல் விளக்கம் பெறுகிறது.

இளஞ்சேரலிரும்பொறை வெற்றி பெற்றபின்; 'நாடு அடிப்படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றி அழல்வினை அமைந்த' காரணம் பதிற்.81ல் உளது. கொள்ளையடித்து விட்டுவிடின் மீண்டும் தலைதூக்கி விடுவான். எனவே; தீக்கிரை ஆக்கினான் என்கிறார் புலவர். பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன், பெருஞ்சேரலிரும்பொறை, இளஞ்சேரலிரும்பொறை ஆகிய வேந்தர் முன்னர் வேளிர் பணிந்து நடுங்கி நின்றதை முறையே; பதிற்.30, 75, 88ம் பாடல்கள் காட்டும். இத்தகு போராட்டங்களுக்கு இடையில் வெளியன் வேள் மகள் நல்லினியை உதியன்சேரலாதன் மணந்தான். வேளாவிக்கோமான் பதுமனின் இருமகள்கள் முறையே இரும்பொறை, உதியன் ஆகிய இருமரபுச் சேரரை மணந்தமை பதிற்.2,4,8ம் பத்துப் பதிகங்கள் தரும் செய்தி ஆகும்.

கரிகாலன் வேளிர் வயலை எரித்துப் பாழாக்கியமை பட்டி.283-284, 240-270ல் உளது. அவனது உறந்தை 'வெண்ணெல் வேலித்தித்தனை' வென்று பெற்றது எனப் புறம்.352 குறிப்பிடுகிறது. அதே செயல் - நெடுஞ்செழியனுக்கும் பெருமை சேர்ப்பதாக மதுரைக் காஞ்சி 55-61, 126, 154-156, 169-176 ஆகிய அடிகளில் பாடுகிறது. எரிபரப்பிய நன்செய்க் காடானது, அவன் வேள்எவ்வியின் 'மிழலையொடு கழனி' பெற்ற வெற்றி புறம்.24ல் உள்ளது.

மகள் மறுத்து வேந்தரோடு வேளிர் போர்செய்யத் தயாராவதால் நிகழ்விருக்கும் அழிவை எண்ணிப் புறம்.338, 344, 345, 346, 351, 353 ஆகிய பல பாடல்களில் புலவர் நொந்து புலம்புகின்றனர். நீர்வளம் சூழ்ந்திருக்கப் போர்க்கொடி ஏற்றிய எயிற்புறத்தில்; அரிய திறைப்பொருள் கொடுப்பினும் ஏற்க மறுத்துச் சினம் பொங்க அடையாள மாலை சூடிய வேந்தன் போரைத் தொடர்கிறான் எனப் பாசறை வீரன் அகம்.84ல் நோகிறான். நற்றிணை 43ல் அகழி, காவற்காடு ஏதும் இல்லாத மன்னன், யானையோடு தாக்கிய வேந்தனால் மாளிகையின் மதில் சுவர் உடைந்துவிடக் கலங்குகிறான்.

முடிப்பொன்னும் போர் வெற்றியும்

வேந்தர், வேளிர் இருவரும் முடிசூடி இருந்தனர். சேரன் முடிசூடி இருந்தமையைப் பதிற்.4ம்பத்துப் பதிகம் சுட்டுகிறது. புறம்.40 கிள்ளிவளவன் வேளிர் முடிக்கு அழகூட்டிய பொன்னால் கழல் செய்து அதைத் தன் கால் அழகுற அணிந்து கொண்டான் என்கிறது.

பதிற்.40 நன்னன் வேந்தர் எழுவரை வென்று அவரது முடிப் பொன்னால் ஆரம் செய்து மார்பில் அணிந்து கொண்ட பெருமை உடையவன் என்கிறது. ஆய்வாளர் இது கற்பனையாகப் பாடப்பட்டது என்று ஆய்வாளர் கூறுவதை ஏற்க இயலாது (கா.அப்பாத்துரையார், தென்னாட்டுப் போர்க்களங்கள், 2014. ப.96-112). தனக்கு உற்ற நண்பர்களோடு சேர்ந்து நன்னன் மோகூரை ஆண்ட பழையனை வீழ்த்தினான் (அகம்.44). இதன் காரணமாகச் சினம் மிகுந்து வேள் நன்னனைக் களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரலும் இளஞ்சேரல் இரும்பொறையும் சேர்ந்து அழித்த செய்தி பதிற்.40, 88ம் பாடல்களில் உளது. மகன் மூலமாகப் பெற்ற வெற்றியால் கிடைத்த ஆரம் இமயவரம்பனுக்கு உரித்தானதைப் பதிற்.14 அறிவிக்கிறது. அவனது இன்னொரு மகனாகிய கடல்பிறக்கோட்டிய குட்டுவன் மோகூரை ஆண்ட நன்னனது வழித்தோன்றலின் காவல் மரமாகிய வேம்பினைத் தடிந்து அழித்தமை பதிற்.44ல் உளது. நன்னனின் வழிவந்தவனையும் வீழ்த்தியவுடன் நன்னனிடம் இருந்து கிடைத்த ஆரம் அப்பெருவெற்றி பெற்ற குட்டுவனுக்கு உரித்தாகியது எனத் தெளிவான வரலாறு பதிற்.45ல் கிடைக்கிறது.

வேந்தர்க்கும் வேளிர்க்கும் இடையில் இருந்த சிக்கலுக்கு அவர்கள் சார்ந்த வெவ்வேறான பிரிவுகள் காரணமாக அமைய வழி உளது. வேளிர் தமிழகத்தில் குடியேறியவர் என மு.இராகவையங்கார் தொன்மவியல் ஆய்வின் வழி நிறுவியுள்ளார் (வேளிர் வரலாறு, 1913. ப.1-16).

ஆன்ட்ரே F.ஜோபர்கின் "Who Are The Dravidians" என்ற கட்டுரை (Symposium on Dravidian Studies, p.1-31) 'திராவிடர் பல மக்கட் பிரிவினரின் கலவை ஆகிய பன்மைச் சமுதாயத்தினர்' என்கிறது. தொகை நூல்களில் பன்முகத்தன்மை வெளிப்படுகிறதா எனப் பார்க்கும்போது வேளிர்க்கும் வேந்தர்க்கும் இடையில் நடந்த போராட்டம் முதன்மை பெறுகிறது. அழைக்கும் முறை, அணிந்த மாலை, ஏற்றிய கொடி, வாழ்ந்த மாளிகையும் காவல்முறையும், கொண்ட படை அனைத்திலும் வேறுபட்டதுடன் மணச்சிக்கலும் இருந்ததால், தமிழால் ஒன்றுபட்ட வேந்தரும் வேளிரும் வெவ்வேறு பிரிவினர் எனத் தோன்றுகிறது.

ஆய்வாளர் வேந்தரை மன்னர் எனச் சுட்டக் காண்கிறோம் (கோவிந்தன்,கா., சங்ககால அரசர் வரிசை- திரையன் முதலிய 29பேர்கள், 1955. ப.5). ஆனால் தொகைஇலக்கியம் எவ்விடத்திலும் வேந்தரை மன்னர் எனக் குறிக்கவில்லை.

தொகுப்புரை

கோட்டை, அகழி, காவற்காட்டுடன்; குறிப்பிட்ட மாலை தரித்து; நிலையான படை, தமக்கெனச் சின்னம் பொறித்த கொடி, ஆகியன கொண்டு ஆண்டவர் வேந்தர். வேளிர் எயில் சூழ்ந்த மாளிகை மட்டுமே கொண்டு நிலைப்படை இன்றித் தொழிலாளரே தமக்காகப் போரிட; போருக்கும், வெற்றிக்கும் நாட்கொடி ஏற்றி ஆண்டனர். முடி சூடிய அவ்இருவர் இடையிலும் மணச்சிக்கல் இருந்தது. வேளிர் வயல்களுக்கு எரியூட்டி; ஆட்சிப்பரப்பை விரித்து; அவர்கள் மீண்டும் தலையெடுக்க ஓட்டாது அழித்து வேந்தர் தம் மேன்மையை நிலைநாட்டினர். 'அரசர்' என்பது வேந்தர் வேளிர் இருவரையும் பொதுவாகச் சுட்ட; 'மன்னர்' என்பது வேளிரை மட்டுமே குறித்தது. தொகை இலக்கியக் காலம் வேளிர் ஆளும் தகுதியை வேந்தரிடம் படிப்படியாக இழந்து பணிந்த காலமாகும்.

துணைநின்றவை (References)

- *Aingurunooru, kazhaka veliyeeedu*, chennai.2009
- *Akanaanooru kalirriyaanai nirai, kazhaka veliyeeedu*, chennai. 2009
- *Akanaanooru niththilakkovai, kazhaka veliyeeedu*, chennai. 2008
- *Cilappathikaaram- First edition reprint- kazhaka veliyeeedu*, chennai. 1975
- *Govinthan,kaa., Changakaala arasar varisai- thiraiyan muthaliya 29 perkal, Kazhaka veliyeeedu* Chennai.1955
- *Narrinai, kazhaka veliyeeedu*, chennai. 2007
- *Pathirruppaththu- kazhaka veliyeeedu*, chennai. 2007
- *Paththuppaattu part ii- kazhaka veliyeeedu*, chennai. 2008
- *Puranaanooru part i&ii- kazhaka veliyeeedu*, chennai. 2007
- *Puranaanooru- Law Journal Press, Chennai. (1894& 1935)*
- *Ragavaiyangar,Mu.- Velir varalaaru, Madurai Thamizhch changam: Chenthamizh pirasuram* 1913
- Sjoberg F.Andre'e- "Who are the Dravidians"- p.1-31- Symposium on Dravidian Civilization- Asian Series of the Center for Asian Studies of The University of Texas, Austin. 1971